

Oliver Neubrand-seminaarin satoa

Saksalainen kouluttaja ja suojelumaal mies Oliver Neubrand herätti mielenkiintoa rottweilerharrastajien keskuudessa siinä määrin, että alkuperäinen suunnitelmamme tuoda Oliver treenaamaan vain "oman" treeniporukan kanssa meni pian uusiksi. Tilaisuus toteutettiin lopulta kaikille avoimena tottelevaisuus- ja suojeluseminaarina, johon ilmoittautui nopeasti kaiken kaikkiaan 15 eritasoista harjoituskoirakkoa ja kolmisenkymmentä kuunteluoppilasta. Seminaaripaikaksi valitsimme idyllisen maalaismiljöön Piikkiöstä, missä saimme treenata täysimittaisella ja kunnoltaan erinomaisella ruohokentällä vuodenaikaan nähden epätavallisen leppoisasta lokakuisesta säästä nauttien.

Harjoitukset oli jaoteltu niin, että molempina päivinä treenattiin sekä tottelevaisuutta että suojelua. Harjoituskoirien kirjo vaihteli puolen vuoden ikäisestä pennusta suojelussa voittajaluokassa kisavaan koiraan ja rotukirjo koostui rottweilereista (13), dobermannista (1) ja malinoisista (1).

Tottelevaisuudessa Oliver pyysi kutakin ohjaajaa esittämään ensin koiransa kanssa tottelevaisuutta niin kuin sitä yleensä kotona treenasi, ja puuttui sitten tarpeen mukaan mahdollisiin ongelma-kohtiin tai yksittäisten liikkeiden hiomiseen. Kokeneen kouluttajan koira(ko)nlukutaito oli ilmiömäistä, samoin kyky ratkaista eri koirien kohdalla esiintyvät ongelmat. Luoksetulossa ohjaajaan törmäminen, samoin kuin noutokapulalle ryntääminen kitkettiin useammalta koiralta seminaari-viikonlopun aikana. Oliver ker-

toi, ettei ollut osannut asettaa suomalaisille rottweilereille oikeastaan mitään odotuksia, ja oli todella yllätynyt koiriemme tottelevaisuuden hyvästä tasosta. Hän esittikin lauantaan treenien päätteeksi epäilyn, että hänelle esitettiin vain ns. varmoja liikkeitä, koska hänen mukaansa ongelmia tottelevaisuuden kanssa esiintyi niin vähän. Lisäksi positiivista palautetta tuli koirien viettitasosta tottelevaisuudessa.

Suojelutreeneissä jokaista koira viedtiin viikonlopun aikana hyvin rohkeasti mutta samalla hallitusti ja suunnitellusti eteenpäin. Oliverin treenityyli oli varsin selkeää ja johdonmukaista. Hän treenasi koira hyödyntäen vahvasti molempia viettialueita – saalista ja aggressiota. Nähtyään koirien viettitason tottelevaisuudessa Oliver oletti koirien toimivan vakuuttavasti myös suojeluharjoituksissa. Harjoitusten edetessä hän joutui kuitenkin toteamaan, että suojelussa usean koiran kokonaiskapasiteetin hyväksikäyttö oli vielä pahasti kesken. Monella koiralla saalistyöskentely oli hyvää, mutta uhan edessä näkyi puolustusalueen puutteellinen treenaus, joka ilmeni epävarmuutena. Oliver kiinnitti paljon huomiota viettitasapainoon ja antoi myös nuorten koirien ohjaajille ohjeeksi huolehtia koirien työstämisestä tasapainoisesti molemmilla viettialueilla. Tässä Oliverin koiranlukutaito oli erinomaista. Hän kykeni nopeasti treenin aikana selvittämään tarvitsiko koira työstää enemmän saalis- vai aggressioalueella. Loppupalaverissa jokainen ohjaaja sai vielä ohjeet siitä, mihin asioihin jatkossa tulisi erityisesti kiinnittää huomiota.

Viikonlopun aikana kävi ilmi myös se tosiasia, että Saksassa rottweilereita koulutetaan rohkeammin kohti koesuorituksia kuin meillä.

Toisen päivän treeneissä oli jo selkeästi nähtävillä jokaisen koiran työskentelyvarmuuden vahvistuminen. Kouluttaja oli ehtinyt muodostaa selkeän käsityksen koirakosta ja ohjaajalle oli jo toisena päivänä helpompaa lukea itselleen vierasta maalimiestä, jolloin yhteistyö sujui entistä joustavammin. Seminaareihin vain päiväksi paikalle osallistuvat henkilöt menettävätkin näin mahdollisuuden nähdä kehityksen tapahtuvan.

Lauantai-iltana seminaarissa kului rantasaunalla saunoen, syöden, juoden ja seurustellen. Treenejä purettiin yhä uudestaan, koiramaailmaa parannettiin ja englanninkielen taitokin karttui seminaariväen keskuudessa kummasti illan pidentessä. Kouluttaja istui nuotiolla viimeiseen saakka, osallistui aktiivisesti hyväntahtoiseen huulenhieppoon ja oppi illan kuluessa mm. Maamme-laulun siltä varalta, että tunnistaisi sen varmasti tulevissa rottweiler-koitoksissa! Tulkkina toimineen Kaalamon Terhin "think like a rabbit" (I. ajattele kuin jänis) käänös kouluttajan "think how a prey rabbit behaves" (I. mieti miten saalisjänis käyttäytyy) - opastuksesta jäi seminaarin lentäväksi lausahdukseksi. Ehkäpä saalistyöskentelyn ymmärtäminen sisäistetään sen ansiosta jatkossa paremmin, ainakin asiasta riitti hyvän tuulista keskustelua!

Tätä kirjoitettaessa on jo selvillä, että Oli-

ver Neubrand saapuu Suomeen uudeen 14.-16.4.2006. suojeluseminaarin kouluttajana.

Pyysin muutamaa harjoituskoiran ohjaajaa ja kuunteluoppilasta sekä järjestelyistä vastaavaa henkilöä kertomaan oman näkemyksensä seminaarista;

"Koulutus oli kokaisuudessaan selkeää ja käytännönläheistä. Totelevaisuudessa Oliverin tyyli (mm. selkeys tekemiseen) sopi omaan koulutustapaan, joten sain siitä paljon irti. Paras anti oli "ihmeoksa", joka ratkaisi pitkään mieltä vaivanneen nouto-ongelman! Suojelussa puolestaan vietiin koiraa vauhdilla eteenpäin. Pitkän tauon jälkeen meillä oli vasta pari treeniä alla ennen seminaaria, mutta Oliver osasi todella hyvin lukea koirasta, mitä siltä voi edellyttää ja vaatia. Itse sain varmuutta siihen, että koiraa voi viedä nopeammin ja tavoitteellisemmin eteenpäin ja ettei jokaiseen pikkuasiaan kannata takertua. Selkeitä harjoituksia, joissa koiraa joutuu antamaan kaikkensa. Viikonloppu oli kaiken kaikkiaan varsin antoisa!"

- Piia Jokela -

"Mielessäni oli jo pidempään pyörinyt ajatus, että haluaisin käytännön tekemisen tasolla nähdä suojeluharjoituksia ja samalla mahdollisesti osallistua omalla koirallani harjoituksiin, oppiakseni lisää koirastani. Mikä olisikaan otollisempi paikka kuin seminaari, jossa koko viikonlopun ajan voisi seurata koirakkoja, muiden työskentelyä ja olla ohjattavana nimenomaan rottweileria tuntevan ihmisen kanssa. Vastaaotto tämmöiselle "vihreälle" oli lämmin, juttuun pääsi kaikkien kanssa ja tyhmiin kysymyksiinkin sain vastauksen ilman virnuilua. Oliver oli ihmisenä mielestäni jalat maassa oleva, rauhallinen, hyvin helposti lähestyttävä ihminen. Hänen työskentelyään oli mykistävää katsella, kaikkia pieniä yksityiskohtiaakin. Hän puhui suoraan, piirre jota itse arvostan suuresti koska en haluaisi kuulla mitään "kiva, kiva, Hyvä Suomi" fraaseja vastineeksi koiran kykyjä ja ominaisuuksia puittaessa. Ilmapiiri oli avoin, kaikki koirakot osallistuivat sekä totelevaisuuteen että puruihin ja tunnelma oli hyvä! Olen erittäin tyytyväinen seminaarin antiin ja mikäli mahdollista, tulen osallistumaan jatkossakin. Tämmöiselle on selkeästi tarvetta, lajista riippumatta."

- Maarit Juden -

"Lopetin pitkän leirittömän jakson Oliverin seminaariin. Valinta ei ollut huono, vaikka vielä perjantaina olisin mielummin jäänyt kotiin sohvan nurkkaan. Onneksi kuitenkin lähdin ja itse asiassa olisin voinut katkaista leirittömän ajan jo hieman aikasemmin. Näin kesän tuloksetkin olisivat voineet olla hieman erilaiset. Oli mukava seurata taitavan kouluttajan ja maalimiehen toimintaa, joka _oikeasti_ tekee niin kuin sanoo eli katsoo ensin

millainen koiraa on (ja ohjaajakin) ja suunnittelee treenit sen mukaan. Itselle harjoituskoiran ohjaajana treenit eivät aina ole niin miellyttäviä. Välillä meni melkein liiaksikin koiralle URHEILUN puolelle. No, liikunta on vaan hyväksi. Monta hyvää vinkkiä saatiin kotiin viemiseksi, joilla voidaan parantaa meidän kriittisiä alueita. Nyt sitten pitäisi jaksaa motivoitua itseään treenaamaan talven yli saatujen ohjeiden mukaan."

- Anna Kruunari -

"Seminaaripaikka, järjestelyt ja olosuhteet treenaamiselle olivat hyvät. Kouluttaja oli maalimestoiminnassaan selkeästi rutinoitunut ja kokenut, ja kykeni järjestelmälliseen ja loogiseen treenaamiseen. Hänellä oli vahva oma näkemys suojelun työskentelystä, mikä on jokaisen hyvän maalimiehen perusedellytys. Ilmapiiri seminaarissa oli avoin, joukkoon oli helppo tulla mukaan. Silmään pisti harjoituskoirina toimineiden rottweilereiden erittäin hyvät totelevaisuussuoritukset, eritoten seuraamiseen oli nähdäkseni panostettu. On hienoa, että tällaisia seminaareja järjestetään."

- Mika Myyry -

" Osallistuin seminaariin nelivuotiaan rottweilernarttuni Nopan (Dora v. Oberhausener Norden) kanssa. Oliver oli tyytyväinen päästessään näkemään Nopan työskentelyä, koska Nopan Saksassa asustava velipoika Doc oli kisakentiltä Oliverille hyvinkin tuttu. Edellisestä harjoituskoirakko toimimisesta oli kulunut jo jokseenkin pitkä tovi, joten ensimmäiseen totelevaisuus-harjoitukseen tulin "puinti tutisten". Harjoituksessa saatiin ongelma esiin, mutta en ollut valmis työskentämään sitä pois Oliverin antamin keinoin, koska tiesin suurimman syyn olevan omassa epävarmassa käyttäytymisessäni. Sunnuntain totelevaisuusharjoitukseen tulin jo enemmän "omana itsenäni" - treenaamaan koiraa keskittyneessä mielentilassa ja kappas - ongelmaa ei enää ollutkaan! Olin tyytyväinen saatuaani koiran toimimaan omasta jännityksestä huolimatta korkeassa viettissä, keskittyneesti. Suojeluharjoitukset Oliverin kanssa olivat hyvin "helpot". Maalimies, jonka kanssa homma eteni jouhevasti ilman turhia puheita. Itselle tuttu- selkeä kaksiviettinen treenaaminen antoi ohjaajalle täyden mahdollisuuden pysyä treenissä mukana ja ajan tasalla. Oliverin kanssa treenaaminen niin ohjaajana kuin apuohjaajana oli harvinaisen vaivatonta. Hyvin harvoin täysin vieraan maalimiehen kanssa pääsee näin nopeasti samalle taajuudelle, että treenaamisessa ei juurikaan sanoja tarvita! Seminaari oli kaikin puolin onnistunut ja tunnelmaltaan rennon letkeä! Uskon, että lajista kiinnostuneelle, aloittavallekin harrastajalle mitä parhain paikka tutustua lajiin saloihin ja rennon-rempeisiin harrastajiin!"

- Johanna Nivala -

"Kuillessani Oliver Neubrandin seminaarista totesin kotiväelle, että tuonne täytyy kyllä lähteä. Olin käynyt tutustumassa vom Hause Neubrand- kennelin www-sivuihin jo paljon aikaisemmin ja mielenkiinto oli siinä vaiheessa jo herätetty. Oliver "toisen polven" maalimiehenä oli jo sinänsä näkemisen arvoinen. Meillähän täällä koto Suomessa sellaiset ovat harvassa. Matkaa Oulusta Piikkiöön kertyi "melko kivasti", mutta hyvän koulutuksen vuoksi sitä on valmis matkustamaankin. Itse pidin Oliverin mustavalkoisesta maalimestyöskentelystä, joka oli hyvin selkeää ja rauhallista. Katsojien oli helppo seurata koirien treenien kulkua. Samoin tykkäsin Oliverin tyylistä työstää koiria kummaltakin viettialueelta jokaiselle koiralle sopivassa suhteessa. Kaikki lajiin enemmän perehtyneethän tietävät ettei rottweilerin treenauksessa pelkällä saalisvietillä päästä kirkkaimmille mitalleille. Suurkiitos Oliverin tuomisesta Suomeen."

- Sari Sikkilä -

"Näin järjestävän osapuolen näkökulmasta kaikki meni jälkeensä katsottuna loistavasti. Tätä tunnetta tukee myös saamamme palautte. Toki matkan varrella ehti mielessä pyöriä monenlaisia mietteitä - onhan kaikki luvut asiat muistettu hoitaa; onko jotain unohtunut; ovat kaikki ilmoittautuneet varmasti kirjattu ylös; saivat kaikki varmasti leirikirjeen ja muun tiedon ajoissa. E Kun kyseessä vielä oli vasta toinen järjestämämme tapahtuma ja paikan päälle saapuva kouluttaja maailmanlaajuisesti lajin parissa tunnettu ja arvostettu henkilö, joka oli ensi visiitillään Suomessa, oli halu todella suuri saada kaikki onnistumaan just eikä melkein ja taata kaikille positiivinen kuva ammattitaidolla järjestetystä seminaarista. Uskon, että Oliver Neubrand tunsikin olonsa tervetulleeksi ja "huolehdittuksi", onhan hän osoittanut mielenkiintonsa ja innostuksensa tulla uudelleenkin Suomeen kouluttamaan. Tässä yhteydessä haluan samalla kiittää loistavaa FWRC tiimiämme, jossa kaikki omalla panoksellaan tekivät tapahtumasta onnistuneen."

- Mia Säyryninen -

Teksti: Tina Finn
Kuvat: Mika Mattila

